

οὔτε τελευταῖον ἴσως δὲν ἔπρεπε νὰ καὶ μωμέν, ὅσοι πο-
νοῦσι τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ σταχυόσωσι λοιπὸν τὰς
χειρὰς των καὶ ν' ἀναμένωσιν ἐννεοὶ τὸν προβαίνοντα
ἐχθρόν;

Ὅχι. Ἡ γενεὶαὶς τοῦ ἀσκητοῦ πρέπει νὰ πλυθῇ.

Ἀπόμαχος.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Τὸν καὶ μωμένον τὸν Κουμουνδοῦρον δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν
νὰ φιλοδοξῇ οὔτε αὐτὴν τὴν δόξαν τοῦ Περικλῆ. Δι' ὅ-
λου τοῦ πολιτικοῦ του βίου εἰργάσθη ὅπως τὴν ἀποκτή-
σῃ ὁ Περικλῆς εἰς τὸ Ἀναδρυτήριον καὶ ὁ Κουμουνδοῦ-
ρος εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπαιζαν καὶ οἱ δύο τὸν αὐτὸν
Καραγκιόζην. Καὶ ὅμως οἱ ἀντίπαλοί του ἀρνοῦνται εἰς
ἐνὰ Περικλῆ νὰ λέγῃ ὅτι οὐδεὶς ἕνεκα αὐτοῦ ἐπειθηφό-
ρησε. Πῶς νὰ πενηθορήσῃ, ἀφοῦ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Περ-
ικλέτου Κουμουνδοῦρου ἦτο νὰ κάμῃ τὸν κόσμον νὰ
γελά.

Τώρα ἐννοοῦμεν πῶς συνεμάχησαν ἐπὶ Τρικούπη ἡ
Ἑλλὰς μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ πόλεμος γίνεται ἐν Αἰγύ-
πτῳ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν· οἱ δὲ νεκροὶ καὶ τραυματίαι πί-
πτουσιν ἐν Ἑλλάδι. Οὕτω ἐν Πάτραις ἐν διαστήματι
δύο ὥρῶν — κατὰ τὸν *Φορολογούμενον* — ἐφρονεύθησαν
πέντε, εἰς ἕνα δὲ χωριὸ τῆς Λακωνίας ἐντὸς ὀλίγων λε-
πτῶν ἐφρονεύθησαν εἰς, ἐτραυματίσθησαν τρεῖς βαρέως,
καὶ δύο ἐλαφρῶς.

Λέγουσιν διὰ τοὺς πίπτοντας εἰς τὴν θάλασσαν ἀδαεῖς
τῆς κολυμβητικῆς, ὅτι βυθίζονται καὶ ἀναφαίνονται ἐπὶ
τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης τρεῖς· ἂν τὴν τρίτην φο-
ρὰν δὲν τοὺς συλλάβῃ κανεὶς, τότε πνίγονται.

Τοῦτο συνέβη μὲ τὸν δυστυχῆ Σιβιτανίδην. Ἐπесе
καὶ αὐτὸς—ναυαγὸς τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς κοινω-
νίας—εἰς τὴν βουλευτικὴν θάλασσαν τῆς Καλαμπάκας.
Μίαν φορὰ πετάχθηκε ἐπάνω· δευτέρα φορὰ πετάχθηκε
πάλι· τὴν τρίτην τὴν καλλίτερην πῆγε ὅτὸν πάτο· τὸν
ἐφαγε ἕνας Λεβέντης.

Οἱ καὶ μωμένοι οἱ χωρικοὶ τῆς Καλαμπάκας ἤκουον πρὸ
πολλοῦ ἐκ στόματος τοῦ ὑποψηφίου των ὅτι ἐνήγαγεν εἰς
δίκην τὸν μεγαλοκτηματιᾶν Χρηστάκην Ζωγράφον, ὅτι
ἐκέρδισε τὴν δίκην, ὅτι τὸν ἄφησε δίχως ποκάμισο, καὶ
ὅτι κατὰ συνέπειαν θὰ μοιράσῃ τὰ κτήματά του εἰς
τοὺς Καλαμπάκιώτας. Περιμέναν, περίμεναν, ὁ Σιβιτα-
νίδης ἀντὶ κτημάτων θὰ τοὺς ἐμοίραζεν ἴσως
συναλλάγματα. Εἶδαν κι' ἀποεῖδαν, τὸν ἐμαύρισαν καὶ
αὐτοὶ, λέγοντες ἀναμεταξύ των:

— Μὰς εἶπαν πῶς εἶναι ἀπὸ τὴν Ἀραπιά, τώρα ποῦ
τὸν κάναμε Ἀράπη, ἃς πάγῃ ἀπ' ἐκεῖ ποῦ ἦλθε.

συγκροτηθῇ ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασι-
λίσσης τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν προεδρείαν τοῦ πρίγκηπο-
τῆς Οὐαλλίας, μανθάνομεν ὅτι θέλουσι σταλῇ ἐξ Ἑλλά-
δος πολὺ περίεργα ἐκθέματα.

Μεταξὺ ἄλλων θὰ σταλοῦν καὶ τὰ ἐξῆς δείγματα :

Τὰ δίκτυα τοῦ Κουμουνδοῦρου καὶ τοῦ Τρικούπη πρὸς
ἀλυσίαν Βουλευτῶν.

Ἐκ τοῦ γένους τῶν μαλακίων ὁ κ. Σταμούλης.

Ἐκ τοῦ γένους τῶν βδελγῶν ὁ κ. Κάβος.

Ἐκ τῶν θηλαστικῶν ὁ κ. Ζυγομαλάς.

Ἐκ τῶν μαλακοστράκων ὁ κ. Κασιμάτης.

Ἐκ τῶν κοραλλίων ὁ ὡς κοράλλιον ὠραῖος
κ. Καζάκης.

Θὰ ληφθῇ φροντίς ὅπως συμπληρωθῇ ἡ συλλογὴ αὕτη
μέχρι τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Εἶναι ἀληθές· δὲν εἴμεθα οἱ Ἕλληνες παραγωγικοί·
εἴμεθα ὅμως ἀπαγωγικοί. Ὡς τώρα εἴχομεν τὸν συρ-
μὸν αὐτὸν εἰς Μεσσηνίαν, εἰς τὰ Μέγαρα, ἐν γένει εἰς
τὰς ἐπαρχίας· τώρα εἰσῆχθη καὶ ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἐν-
δημοῦσαν μόνον αἱ ἐξ ἀμοιβαιότητος ἀπαγωγαί, ἀλλ' ἰδοὺ
ὅτι εἰσῆχθησαν καὶ αἱ διὰ τῆς βίας· καὶ μετὰ τὴν κόρην
Πατοῦσα ἔχομεν τὴν Μαργαρώ Γαλάνη. Εὐτυχῶς διὰ τὴν
τελευταίαν δὲν θὰ ἐκστρατεύσωμεν ὡς διὰ τὴν πρώτην·
εἰς κλητὴρ μὰς ἀπήλλαξε νέας ἐπιστратείας.

Τώρα ποῦ συνενώθη μετὰ τῶν Ἀνακτόρων καὶ μετὰ
τῶν Σταύλων ἡ Ἐπαυλὶς τοῦ Τατοῦ, φόβος ὑπάρχει
μήπως ἔχομεν καμμίαν σύγχυσιν ἐξ ἀφαιρέσεως, ἥτοι νὰ
προσκαλῇ ὁ βασιλεὺς τὸν πρωθυπουργόν, νὰ βάζῃ αὐτὸς τ'
αὐτὶ τοῦ εἰς τὸ τηλέφωνον διὰ νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ σπου-
δαῖα περὶ πατρίδος, καὶ τὸ αὐτὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ ν' ἀ-
κούῃ τὰ ἐξῆς ἐκ στόματος σπουδαῖα τοῦ Βασιλέως:

— Κλεῖτε σ' ἐν' ἀχούρι χωριστὰ τὸν Καρᾶ μαζὺ μὲ
τὴν Ἐκνθὴ φοράδα;

Εἰς χειρὰς τῶν Ἀγγλῶν ἔπесαν μερικὰ φύλλα ἀραβικῆς
ἐφημερίδος, ἐκδιδομένης βεβαίως ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ
Ἀραμπῆ. Κατὰ τὸν συντάκτην ὁ στρατὸς τοῦ Ἀραμπῆ
καθημερινῶς ἀπώθει τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν μέχρι τῶν
τειχῶν τῆς Ἀλεξανδρείας· ὁ δὲ στρατηγὸς Τουμπᾶς
ὁπόταν θέλει μπαίνει καὶ ἐντὸς τῆς Ἀλεξανδρείας· ὁ
Κεδίβης ξεῖρετε ποῦ εὐρίσκεται; ἐπὶ τοῦ πλοίου *Ma-*
γροῦσα. Ὅλοι οἱ ἰθαγενεῖς ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τῶν
Ἀγγλῶν· 243 ἄγγλοι ἐφρονεύθησαν κατὰ τὸν βομβαρδι-
σμόν. Οἱ Ἀγγλοι δὲν ἔχουν στρατὸν, ἀλλὰ μερικοὺς
Αἰγυπτίους τοὺς ὁποίους πληθρύνουν 3 λίρας τὸν μῆνα·
οἱ Αἰγύπτιοι αὐτοὶ εἰς πρώτην συμπλοκὴν θ' αὐτομολή-
σουν εἰς τὸν Ἀραμπῆ. Ἀπ' ἐναντίας ὁ στρατὸς τοῦ Ἀ-
ραμπῆ συμποσοῦται εἰς 135,000 ἄνδρας! Ἰδοὺ μὲ ποῖα
φεύματα βαυκαλίζει ὁ Ἀραφὴ Ναπολέων τοὺς πτωχοὺς
Φελλάχους.

Ἐλαθόμεν· μακρὰν ἐπιγραφὴν ἐνὸς ἐκ τῶν ἐν Καίρῳ
Ἑλλήνων ἀφηγουμένου τὸν τρόπον καὶ τὰ δεινοπαθῆ, μετὰ
τῆς μεταναστευσεῶς των καὶ πῶς ἐσώθησαν χάρις εἰς

Εἰς τὴν Ἐκθεσιν τῶν ἀλιευτικῶν προϊόντων ἥτις θὰ

τὴν προστασίαν τοῦ ἐκεῖ Ἰταλοῦ Προξένου Gloria, τοῦ Γερμανοῦ προξένου ἀρνηθέντος νὰ τοὺς λάβῃ ὑπ' ὄψιν, τοῦ δ' Ἕλληνας ἐγκαίρως ἀναληφθέντος. Ὅ,τι ἔπραξεν ὁ Ἰταλὸς οὗτος πρόξενος ὑπὲρ τῶν ἐν Καίρῳ Ἑλλήνων παρεμβλῶν τὴν προσωπικὴν του δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, ὅπως σώσῃ τοὺς συμπολίτας μας ἀπὸ τοῦ φασγάνου καὶ τῶν ροπαλίων τῶν συσσωρευθέντων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βεδουί νων καὶ Φελλάχων, δὲν θὰ τὸ ἔπραττον οὐδὲ ὅλοι οἱ πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος, μαζὺ μὲ τὸν ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν ὑπουργόν των. Ἀπὸ εἴκοσι περίπου προξένους καὶ ὑποπροξένους οἱ δεκαπέντε ἔγιναν πρὸ πολλοῦ ἄρχαντο· δύο τρεῖς ἔμειναν ἕως ὅτου ἐκμεταλλευθῶσι καλὰ καλὰ τὴν συμφορὰν τῶν ὑπηκόων δίδοντες δηλώσεις περιουσιῶν ἀντὶ 15 φράγκων τὴν μίαν καὶ δύο μόνον ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον των ὁ τοῦ Ζαχαζήκειου Ἀθανάσιος Δημίδης καὶ ὁ τῆς Ἰσμαηλίας Κ. Μεταξᾶς. Πάλιν καλὰ.

Δηλαδή οἱ ράπτεργάται δὲν ἔχουσιν ἀπεργίαν, ὥστε μποροῦν νὰ βάλουν τὰ ροῦχά των οἱ κύριοι Κασιμάτης καὶ Δε-Κάστρος, οἱ παρουσιασθέντες ἡμίγυμνοι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ. Διαθέσεις μόνον ἔχουσιν ἀπεργίας. Οἱ ράπτεργάται διαιροῦνται κατὰ σύστημα τριαδικόν, ὅσα εἶναι τὰ μέρη τοῦ ἀνδρικοῦ ἱματισμοῦ. Διαιροῦνται δηλαδή εἰς *partes* *lorades*, *yelekes* *des* καὶ *sourtoykades*. Οἱ τρεῖς οὗτοι κλάδοι συνελθόντες συνέλεξαν ἐπιτροπὰς ἵνα προσδιορίσουν τὰς νέας τιμὰς τὰς ὁποίας θὰ προτείνωσιν εἰς τοὺς ράπτεμπόρους. Αἱ ἐπιτροπὴ συνεκροτήθησαν, ἀλλὰ τιμαὶ ἀκόμα δὲν προσδιωρίσθησαν. Συνέστη μόνον τὸ *Σωματεῖον τῶν Ράπτεργατῶν*—χαίρομεν διότι ἐπροτιμήθη ἡ ἰδική μας ὀνομασία—καὶ εἰς αὐτὸ πλέον ἀπόκειται ὁ ὀρισμὸς τῶν τιμῶν. Οἱ πλείστοι τῶν Ράπτεμπόρων εἶναι διχτεθειμένοι νὰ δεχθῶσιν αὐξήσιν τῶν τιμῶν. Εἰς καὶ μόνος ἐξ αὐτῶν ἄχρι τοῦδε εἰδείξεν ἐχθρικὰς πρὸς τοὺς ἐργάτας διαθέσεις, ἀπολύσας πάντας τοὺς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένους, ὡς ὑπογράφαντας τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἑταιρίας.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν λέγει ὑπάρχουν γάτοι ὑπάλληλοι ταχυδρομικοὶ, προφυλάσσοντες τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους ἀπὸ τῶν ποντικῶν. Ἐδῶ οἱ ποντικοὶ μας ἔχουν πλείονα ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους μας. Οὐδέποτε ἠκούσθη ὅτι ποντικὸς ἔφαγε συστημένην ἐπιστολὴν ἢ ἐφημερίδα συνδρομητοῦ. Ταχυδρομικοὶ ὅμως ὑπάλληλοι, βιασταὶ καὶ ἀπαγωγεῖς τῶν συστημένων, καὶ ἄλλοι ἀπαγωγεῖς ἐφημερίδων, συνελήφθησαν πλείστοι ὅσοι. Διὰ τοιούτους ποντικούς βαρβάτους τὸ ἀμερικανικὸν σύστημα δι' ἡμᾶς εἶναι ἄχρηστον. Ἀντὶ γὰρ των χρειάζονται ἐδῶ νεμπουτοφόροι ἄδρως πληρόνομοι, οἵτινες νὰ καθιστοῦν ἄχρηστον τὴν χεῖρα τὴν τολμῶσαν νὰ ἀνοίγῃ ἐπιστολάς.

Ἐνα τοιοῦτον, ἂν θέλῃ ὁ κ. Μανσόλας, εὐχαρίστως τὸν πληρόνομον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, διὰ νὰ ἀνέυρῃ ποῖος ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου ὑπεξαιρεῖ ἐπιμόνως τὰ φύλλα τῶν ἐν Σύρᾳ συνδρομητῶν μας.

κομείου ἀναμένομεν ῥιζικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Φιλανθρωπικοῦ αὐτοῦ Καταστήματος. Τὸ Ἀδελφάτον ὅμως δὲν ἔπρεπε νὰ μεριμνήσῃ μόνον περὶ φιλοτίμου διευθυντοῦ, ἀλλὰ καὶ περὶ δικαίας ἀμοιβῆς αὐτοῦ, διότι ὁ πρῶτος σκόπελος εἰς ὃν νευαγοῦν τοιαῦται διευθύνσεις εἶναι ἡ σχεδὸν ληστρικὴ δυσαναλογία τόσης εὐθύνης καὶ τόσης ἐργασίας πρὸς τὸ εὐτελὲς τοῦ μισθοῦ.

Τὴν εικοστὴν ὁγδόην Ἰουλίου τὸ θερμόμετρον ἐφθασεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εἰς 99° ὑπὸ σκιά. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ καύσονος ἑκατὸν ἐνενηήκοντα τέσσαρες, οἱ πλείονες γέροντες καὶ παιδιὰ. Αἱ λεωφόροι ὁμοιάζουν πρὸς ἀναμένους φούρνους. Αἱ ἐργασίαι εἶχον διακοπῇ. Τὰ πάντα ἐκεῖ κάτω λοιπὸν εἶναι μεγαλοπρεπῇ.

Εἰς τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσιν 60 ἐφημερίδες δημοσιευόμεναι ὑπὸ γυναικῶν, καὶ ἐδῶ ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουσιν 600 γυναῖκες δημοσιευόμεναι ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων: πότε ἤλθον, πότε ἀνεχώρησαν, πότε ἡρραδωνίσθησαν, πότε ὑπανδρεύθησαν, πότε ἐγέννησαν, πότε ἐβάπτισαν τὸ μωρόν των, πότε ἔκαμαν δεῦτερον, πότε ὑπάνδρευσαν τὸ πρῶτον καὶ ἡρραδώνισαν τὸ δεῦτερον, πότε ἡσθένησαν, πότε ἀπέθανον, πότε ἐγένεν ἡ κηδεῖα των, πότε ἐγένε τὸ μνημόσυνόν των, πότε ὑπῆγον εἰς τὸν Παράδεισον κτλ. κτλ.

Ἀντὶ μιᾶς συμβουλῆς καθ' ἡμέραν, κάμομεν μίαν παράκλησιν καθ' ἡμέραν διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τοῦ ἀνυποφόρου πλέον καταστάντας μαγκούφης τῆς «Νέας Εφημερίδος» προκειμένου περὶ Ἀστυνομίας.

Τὰ κίβδηλα φράγκα ἐννοοῦνται ἀμέσως μὲ τὸ δάγκωμα. Περίεργον! πῶς συμβαδίζει τὸ δάγκωμα μὲ τὴν κίβδηλιαν! Παράδειγμα: αἱ γυναῖκες ὅσαι ἔχουν δαγκωματαῖς εἶνε κίβδηλοι.

Μετὰ πόσης κρυφῆς χαρᾶς παρακολουθοῦσιν αἱ Ἀθηναὶ τὰς συχνὰς ἐξαγγελλομένας μουσικὰς προόδους τοῦ ἀγαπητοῦ νέου **Γεωργίου Νάξου**, παρασκευαζομένου εἰς Ἑλληνὰ συνθέτην μεθ' οὗ ἡ πρωτεύουσα συνδέει ἀπὸ τοῦδε μουσικὰ ὄνειρα καὶ ἀναπαύεται ὡς νὰ ἐναυλίζηται μακρὰν, πολὺ μακρὰν τὰς ἀνατολὰς ἢ τὰς δύσεις μουσικῆς τινος συμφωνίας. Ποίαν χαρὰν νὰ αἰσθάνηται ὁ σεβαστὸς πατήρ του, εἰς ὃν ὀφείλομεν μίαν τόσῃ καλλιτεχνικὴν πλάσιν, ἐξ ἧς μετέλαβον ὅλα τὰ μέλη τῆς καλῆς του οἰκογενείας!

Ὁ πλήρης λεσβιακῆς θερμότητος ὠραῖος φίλος μας κ. Α. Ἀδαλῆς, ἐκ τῶν νεαρῶν ἀρχιτεκτόνων τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, ἐμνηστεύσατο ἐσχάτως ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ

Ἀπὸ τὸν κ. Μαράτον τὸν νέον διευθυντὴν τοῦ Νοσο-

πατρίδι του Μιτυλήνη τὴν κόρην Πηνελόπην Μ. Γρι-
μάνη ἐκ τῶν κτηματιῶν τῆς νήσου. Περιμένοντες τοὺς
γάμους των διὰ τὰ τοὺς ἀνθυρᾶνουμεν μὲ τὰς μυστικὰς
εὐχὰς μας.

Ὁδυνηρὰ ἐγχείρησις γίνεται τὴν προσεχῇ Κυριακῇ.
Καθὼς πολλάκις οἱ ἱατροχειρουργοὶ κόπτουσιν ἀπὸ τὸ
μέτωπον αἴφνης ἐπιδερμίδα καὶ κατασκευάζουν ἐξ αὐτῆς
μύτην διὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων ἡ μύτη ἔπασσεν ὕστερον
ἀπὸ πολλὰς ἀμαρτίας, οὕτω ἐκ τῶν στηλῶν τοῦ **Μὴ**
Χάνεσαι θὰ ἐκκοπῇ μία ὑπογραφή — **Παληάνθρω-**
πος — καὶ ἡ ὑπογραφή αὕτη θὰ γίνῃ τίτλος ἐφημερίδος
— **Παληάνθρωπος**, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκδίδῃ ὁ Ἰωάννης
Βαρβέρης, ὅστις ἦτο ὁ Παληάνθρωπος τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*
καὶ θὰ γίνῃ τώρα ὁ Παληάνθρωπος τοῦ **Παληάνθρω-**
που. Πολλὴ σύγχυσις, ἀλλὰ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ θὰ
τὰ ξεδιαλύσῃτε ὅλα. Εἶναι ἀνάγκη τώρα νὰ σᾶς συστή-
σωμεν τὸν ἔντιμον κύριον Παληάνθρωπον; Καὶ ποῖος
τολμᾷ νὰ συστήσῃ εἰς εὐγενεῖς δεσποίνας καὶ δεσποινί-
δας ἓνα *Παληάνθρωπον*; Οἱ παληάνθρωποι, κυρίαι καὶ
κύριοι, αὐτοσυνιστῶνται, ἔρχονται καὶ στήνονται ἐμπρὸς
σας, σᾶς ὁμιλοῦν ἂν καὶ δὲν σᾶς γνωρίζουν, κτυποῦν εἰς τὸ
τραπέζι πρὸ τοῦ ὁποίου κάθασθε, λέγουν: φέρτε νὰ φᾶμε,
σᾶς ἐρωτοῦν λεπτομερείας ἐκ τῆς ζωῆς σας, *μπαίρουν*
εἰς τὸ βουθούρι σας, καὶ ἐπὶ τέλους δὲν ξεκολλοῦν ἀπὸ
ἡμῶν σας. Τοιοῦτος θὰ εἶναι ὁ **Παληάνθρωπος** τῆς
Κυριακῆς, ἐφημερίς σατυρικὴ μὲ γελοιογραφίας, πέντε
λεπτὰ, ἔκτακτος ἐπιτυχία, γέλοια, ἀνευφημίαι, χειρο-
κροτήματα, μαξιλιάρεις, κτλ.

— Πότε εἶναι βέβαιος ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας
ὅτι δὲν βλέπει μηδενιστὴν ἔμπροσθέν του;
— Ὅταν κυττάζῃ εἰς τὸν καθρέπτην του.

ΟΥΟΛΣΛΕΥ.

Γειά σου λοιπόν, Οὐόλσλεϋ, μὲ τοὺς πολεμιστάς σου!
τὸν Ἀραμπῇ ὀγλήγορα ἐλπίζω νὰ τσακώσῃς,
καὶ τότε πιά παρακαλῶ τὴν ἐξοχότητά σου
δυὸ βουδουλιαῖς κί' ἐκ μέρους μου στὰ πίσω νὰ τοῦ δώσῃς.
Σὲ θέλω, χειροπόδαρά νὰ μοῦ τὸν σφικτοδέσῃς,
καὶ γιὰ κοινὸ πανόραμα παντοῦ νὰ τὸν ἐκθέσῃς.

Ἀφ' οὗτου εἰς τὴν Αἴγυπτο ἐβγήκες, Οὐόλσλεϋ,
ἀπ' τὴν τρομάρα ἐπαθάν δυσεντερία ὅλοι...
Χαρῆτε, ῥοδοκόκκινοι πολεμισταὶ καὶ νέοι,
κί' ἄς φέρῃ πρὸδὸ παντοῦ τὸ φοινικὸ σας βῆλι.

Μὴ γίνεσθε ἀνήμεροι καὶ βάρβαροι δεσπότες,
προόδου καὶ πολιτισμοῦ φανῆτε στρατιῶται.

ὦ! πῶς ἐνθουσιάζομαι μ' αὐτὸν τὸν Οὐόλσλεϋ!
ἂν πλέκουν ἄλλοι τ' Ἀραμπῇ Μαγιάτικο στεφάνι,
μὰ ἡ δίκη μου ἡ καρδιά γιὰ τοὺς Ἑγγλέζους καίει,
κί' ὁποῖος τοὺς Ἀγγλους ἀγαπᾷ, ποτὲ, θαρρῶ, δὲν χάνει.
Κί' ἂν εἴξωρα πῶς ζωντανὸς κί' ἀκέραιος θὰ μείνω,
εἰς τοὺς στρατοὺς των ἤθελα ἐθελοντῆς νὰ γίνω.

Ἐμπρὸς, μὲς στὰ στρατόπεδα τοῦ Ἀραμπῇ ρίχθητε,
εἰς τὸ Σουεῖ ἀδιάκοπο βαστάτε καρאוῦλι,
καὶ ἄς μὴν παύῃ ὁ Λεσσέψ νὰ διαμαρτυρῇται...
μὲ τῆς φωναῖς θὰ φοβηθοῦν τὰ τέκνα τοῦ Τζῶν Μπούλης;
Ἐλπίζω τῆς συγγνώμης σου, σεπτὲ Τζῶν Μπούλ, νὰ τύχω,
ἂν στῶνομά σου ἔβαλα καὶ **ἦτα** γιὰ τὸ στίχο

Ἐμπρὸς, σεῖς ἄνδρες τῶν βουνῶν, παλληκαράδες Σκῶτοι,
ἐμπρὸς, ἀκράτητοι Ἰνδοί, ἀφράτοι γρεναδιέροι,
ἐμπρὸς, βαρεῖς καὶ ἐλαφροί, γιὰ τὴν τρεχάλα πρῶτοι,
ἐμπρὸς νὰ σωφρονίσετε τῆς Ἀραπιᾶς τ' ἀσκέρι.
Χιλιμιντράτε, ἄλογα, ἀστράφτετε, τουφέκια,
καὶ ὅλοι δυναμόνετε μ' ἀθάνατα μπιφτέκια.

Οὐτε στιγμή μὴν παύετε νὰ βομβαρδοβολῇτε,
βροντῇ ἄς ἦναι μοναχὰ ἡ διασκεδάσις σας·
καὶ ἂν εἰς τὸν ἀγῶνα σας ἀπ' ὅλους μονωθῇτε,
ὁ σὶρ Τρικούπης καὶ ἐγὼ θὰ μείνουμε μαζί σας.
Ἐσεῖς μὲ μπόμπαις ἀπ' αὐτοῦ καὶ νίκαις κάθε ἡμέρα,
κί' ἐγὼ μὲ τόσα θούρια γιὰ σᾶς ἀπὸ δῶ πέρα.

Ἄς ἀπλωθῇ τὸ κράτος σας εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας!
χαίρετε, τέκνα εὐκλεοῦς κί' ὀλόχρυσος πατρίδος,
κί' εἴθε νὰ στείλῃ κί' εἰς ἐμὲ ἡ Αὐτοκράτειρά σας
ἐκεῖνο τὸ παράσημον τῆς ἐπιγονατίδος·
μὰ πρὶ καλὰ νὰ μοῦστελνε κανένα κιούπι λίρες,
νὰ σκάσουν οἱ πλατωνικοὶ τοῦ Ἀραμπῇ μνηστῆρες.

Souris.